

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. november 2020 blev i sag nr. 95245:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Skandia Link Livsforsikring A/S
Kay Fiskers Plads 9
2300 København S

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har forsikring ved tab af erhvervsevne. I klageskema af 11/5 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?"

At Skandia anerkender, at der er fortsat ret til udbetaling grundet tab af erhvervsevne.

...

SAGSFREMSTILLING

Nærværende sag vedrører, i hvilket omfang Skandia er berettiget til at stoppe med at udbetale ved tab af erhvervsevne til [klageren], hvilket ophør blev effektueret pr. 1.12.2019.

[Klageren] blev fuldtidssygemeldt den 4. januar 2010.

Da [klagerens] sygdom medfører nedsættelse af erhvervsevnen med mere end 50 %, modtog [klageren] en udbetaling fra Skandia i forbindelse med hans tab af erhvervsevne.

Udbetalingen skete – efter løbende opfølgninger omkring de helbredsmæssige forhold – uproblematisk frem til ultimo november 2019. Den 18. november 2019 meddelte Skandia dog pludselig, at man mente sig berettiget til at ændre [klagerens] forsikringsforhold, således udbetaling ved tab af erhvervsevne stopper med virkning fra den 1. december 2019. Skandias brev af den 18. november 2019 vedlægges som sagens **bilag 1**.

Skandias begrundede ikke ændringen i [klagerens] faktiske eller helbredsmæssige forhold. Begrundelsen var derimod, at Skandia, efter det påståede, var:

'blevet bekendt med, at du (red. [klageren]) driver selvstændig virksomhed'.

Det selskab, som Skandia i standsningsbrevet refererede til, er et holdingselskab ejet af [klageren] ved navn [holdingselskab 1]. Selskabet er stiftet ved spaltning af et andet selskab, som [klageren] i hele perioden har været ejer af, og som Skandia har været bekendt med ejerskabet af. [Holdingsselskab 1] er et selskab med udelukkende passiv kapitalanbringelse, og hvor der ingen aktivitet i øvrigt er i selskabet.

Skandias begrundelse for ændringen var ligeledes, at:

'På det nu foreliggende grundlag er der ikke dokumentation for, at du har et erhvervsevnetab på 50 procent på nuværende tidspunkt. Det skyldes, at din indtjeningssevne ikke er nedsat med 50 procent som følge af sygdom.'

[Klageren] kunne ikke se sig enig med selskabets opfattelse og begrundelse, hvorfor denne blev påklaget ved mail af den 19. november 2019. Mail med klage af den 19. november 2019 vedlægges som sagens **bilag 2**.

[Klageren] rettede efterfølgende henvendelse til undertegnede, som fremkom med en detaljeret klage i henhold til Skandias brev. Detaljeret klage af den 2. december 2019 vedlægges som sagens **bilag 3**.

Skandia meddelte ved brev af den 7. januar 2020, at selskabet fastholdt afslaget om fremadrettet udbetaling ved tab af erhvervsevne til [klageren]. I afslaget henviste Skandia til, at [klageren] ikke efter selskabets opfattelse, *'orienterede om din (red. [klageren]) nye virksomhed.'* Skandias brev af den 7. januar 2020 vedlægges som sagens **bilag 4**.

[Klageren] kunne ikke tiltræde Skandias fastholdelse af beslutningen samt nye argumentation. Det var bl.a. begrundet i, at [klageren] senest tilbage i 2014 orienterede Skandia om, at han var ejer af det førnævnte selskab, [holdingselskab 1]. Klagers egen mail herom til selskabet af den 8. januar 2020 vedlægges som sagens **bilag 5**.

Mailkorrespondance fra juli 2014, hvor Skandia spurgte til og modtog svar om ledelsestilknytning til selskaber vedlægges som sagens **bilag 6**.

Skandia blev yderligere orienteret om, at [klageren] ejede [holdingselskab 1] ved udfyldelse af (opdateret) ansøgningsskema af den 12. oktober 2016, hvilket vedlægges som sagens **bilag 7**. I skemaets pkt. 10 blev der spurgt; *'Har du selvstændig virksomhed'*. [Klageren] var ikke af den opfattelse, at ejerskab af et holdingselskab med passiv kapital udgør selvstændighed virksomhed, men han krydsede for god ordens skyld alligevel både *'ja'* og *'nej'* og gav på ny hvor Skandia orientering omkring ejerskabet af [holdingselskab 1].

På baggrund af også disse oplysninger meddelte selskabet i øvrigt, at udbetalingerne fra [klageren] erhvervsevnetabsforsikring fortsatte. Selskabets brev af den 7. december 2016 vedlægges som sagens **bilag 8**.

Efter i klageforløbet at have genfremsendt oplysninger om tidligere fremsendt fuld og loyal info og efter anmodning om stillingtagen fra klageansvarlig enhed hos Skandia, blev begrundelsen for afslaget nu modificeret, således at *'Skandia medgiver, at vi modtog de ovennævnte oplysninger i 2014 og 2016'*, men hvor det (fortsat) blev vurderet, at *'din klient ikke er berettiget til udbetaling*

fra hans forsikring ved tab af erhvervsevne.' Skandias brev af den 5. marts 2020 vedlægges som sagens **bilag 9**.

Da selskabet ikke efterfølgende har ændret stillingtagen til sagen, trods de nye oplysninger, er nærværende klage nødvendiggjort.

KLAGERS OPFATTELSE AF SAGEN

Der henvises indledningsvist til det i basisklagen af den 2. december 2019 (bilag 3) anførte, hvilket fastholdes i fuldt omfang og bedes noteret/gennemlæst.

Baggrunden for [holdingselskab 1]

Selskabet anfører senest ved brev af den 7. januar 2020 (bilag 4), at [klageren] ikke orienterede Skandia omkring ejerskabet af [holdingselskab 1], hvorefter selskabet ikke mente sig forpligtet til udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Dette kan klart afvises med henvisning til det i sagsfremstillingen anførte og dokumenterede, hvorefter selskabet senest i 2014 og 2016 blev orienteret om [holdingselskab 1].

Supplerende kan oplyses, at [holdingselskab 1] blev stiftet ved spaltning af selskabet [holdingselskab 2]. Sammenskrevet resume fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen vedlægges som sagens **bilag 10**.

[Holdingselskab 2] blev stiftet ved indskud fra selskabet [holdingselskab 3], der havde eksisteret siden 2003, og som ejer selskabet [selskab A], hvilket selskab bestilte forsikringsaftalen, hvor Skandia tegnede med [klageren] som sikret under policen.

Til dokumentation for sammenhængen mellem [holdingselskab 3] (ejer af [selskab A]) og [holdingselskab 2] vedlægges udsnit af relevante selskabsdokumenter i forbindelse med stiftelsen af [holdingselskab 2], som senere blev spaltet til [holdingselskab 1]. Relevante selskabsdokumenter mellem [holdingselskab 3] og [holdingselskab 2] vedlægges som sagens **bilag 11**.

Policeoversigt, hvoraf det fremgår, at forsikringsaftalen blev indgået med ... (registreret binavn til [selskab A]) som forsikringstager, vedlægges som sagens **bilag 12**.

Skandia har derfor i hele perioden været bekendt med [klageren] aktive ejerskab af [selskab A], som pensionsaftalen blev indgået med, og at [klageren] som følge heraf havde ejerskab over, hvad der senere blev [holdingselskab 1].

Passiv kapitalanbringelse i [holdingselskab 1] skyldes ikke [klageren] arbejdsindsats

Det gøres med fornyet henvisning til bilag 3 fortsat som hovedargument i klagen gældende, at [holdingselskab 1] er et holdingselskab, hvor der alene er passiv kapitalanbringelse. Der er ingen aktivitet i selskabet ud over passiv formueforvaltning, som forvaltes eksternt.

Skandia er af den opfattelse, at udbyttet, som [klageren] modtager fra [holdingselskab 1] er et honorar, der udbetales for udført arbejde i virksomheden. Selskabet har, efter opfordring, fortsat ikke ønsket at uddybe yderligere, hvorledes passiv formueforvaltning skulle udgøre udført arbejde.

Skandia anfører, at [klageren] må '*antages at arbejde mere end 4 timer årligt*' i [holdingselskab 1]. Skandia har ikke, trods opfordring, forholdt sig nærmere til antagelsen, herunder fremlagt bevis herfor.

Der henvises yderligere til det forhold, at passiv kapitalanbringelse ikke under nogen omstændigheder kan skyldes [klagerens] egen indsats.

Som tidligere oplyst, er der ingen klassisk erhvervmæssig aktivitet i selskabet, og [klageren] har ligeledes ingen arbejdsmæssig kapacitet til at indgå i virksomheden. Det må derfor bestrides, at [klageren] udfører nogen former for arbejde i virksomheden, der kan begrunde en højere indtjeningsevne end tidligere anvendt ved vurderingen af indtægtstab, og dermed også berettigelsen til forsikringsydelsen.

Supplerende gøres det gældende, at det udbytte, [klageren] får udbetalt fra [holdingselskab 1] *ikke* kan karakteriseres som løn, idet udbytte skattemæssigt og civilretligt ikke kan kvalificeres som løn. Der henvises desuden til det forhold, at [klageren] direkte er afskåret fra at udbetale en større løn, end hvad der rent faktisk optjenes som følge af det arbejde, der er foretaget i virksomheden under hensyntagen til det skatteretlige princip om armslængevilkår. [Klageren] har derfor ikke mulighed for at udbetale midler fra [holdingselskab 1] som løn.

Om dette forhold henvises yderligere til den som **bilag 13** vedlagte mail af 5.12.2019 fra statsautoriseret revisor ... fra revisionsfirmaet ..., der løbende har udarbejdet regnskaber/årsrapporter for [holdingselskab 1].

Konklusionen på at give Skandia medhold i nærværende klagesag ville reelt være, at forsikringstager/sikrede der besidder eller opbygger en formue af en vis størrelse aldrig – eller i ringere omfang end andre sikrede – ville kunne opnå udbetalinger for den via forsikringspræmier betalte ydelse, der giver en ret til udbetalinger dækkende et løntab, fordi man har mistet den generelle erhvervsevne. En sådan forskelsbehandling ses ikke hjemlet i produktet og kan ikke være meningen med dækningen.

Skandias mulige ret til at ophøre med udbetaling ved tab af erhvervsevne er tabt i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 8 og/eller 9, subsidiært efter betragtninger om passivitet

Såfremt Ankenævnet ikke giver medhold i det overordnede anbringende beskrevet overfor, bedes følgende bedømt:

Skandia anførte i forløbet, at [klageren] havde undladt at give selskabet oplysningerne omkring [klageren], jf. forsikringsaftalelovens § 7 eller princippet heri. Efter forsikringsaftalelovens § 8, skal Skandia efter at have fået kendskab til oplysningen, uden unødigt ophold, meddele [klageren], i hvilket omfang selskabet vil påberåbe sig rettigheder, herunder nægtelse af dækning. Det gøres gældende, at Skandia ved at undlade at reagere på [klagerens] oplysninger om [holdingselskab 1] f.eks. i 2014 og senere i 2016, har mistet muligheden for at stoppe udbetalingen ved tab af erhvervsevne, jf. forsikringsaftalelovens § 8.

Det gøres desuden gældende, at selskabet ikke kan støtte ret på, at der (muligt) er afgivet urigtige oplysninger ved, at [klageren] har oplyst ikke at være selvstændig erhvervsdrivende, da selskabet

både oprindeligt men senest fra 2014 burde være bekendt med de selskabsretlige forhold, jf. forsikringsaftalelovens § 9.

Afslutningsvist gøres det gældende, at Skandia har mistet muligheden for at stoppe [klagerens] udbetaling ved tab af erhvervsevne efter det almindelige obligationsretlige princip om passivitet. Skandia har således i omtrent 6 år været bekendt med [klagerens] ejerskab af [holdingselskab 1], og har således haft alle lejligheder til at stoppe udbetalingen, såfremt selskabet mente sig berettiget hertil. Selskabet har valgt at fortsætte forsikringsforholdet og at yde dækning. Det gøres således gældende, at selskabet burde have reageret før, såfremt selskabet mente sig berettiget til at ændre dækningsforholdet, og idet selskabet har undladt at gøre dette, er den eventuelle ret hertil fortabt ved passivitet."

Selskabet har i brev af 3/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Skandias synspunkt

Skandia fastholder, at klagers erhvervsevne ikke er nedsat med 50%, og på denne baggrund er klager ikke berettiget til udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne fra Skandia med virkning fra den 1. december 2019.

Begrundelse

Indledningsvis skal det meddeles, at Skandia giver afkald på kald og varsel.

Ved brev af 18. november 2019 meddelte Skandia klager, at han ikke opfyldte de økonomiske betingelser for udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne.

Skandia oplyste endvidere klager, at selskabet ikke har vurderet klagers helbreds-mæssige situation, men alene foretaget vurderingen ud fra det økonomiske kriterie i forsikringsbetingelserne.

Sagen vedrører afslag på udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne.

...

Sagsforløbet:

Skandia modtog fra klager ansøgning om ydelser ved sygdom (ansøgning om udbetaling og/eller præmiefritagelse ved tab af erhvervsevnen) underskrevet den 1. marts 2010.

Klager har til spørgsmål 1 'var du fuldstændig rask og arbejdsdygtig da uarbejdsdygtigheden indtraf' svaret NEJ – *Kroniske rygproblemer i 5 år kombineret med tilbagevendende stress relateret depression.*

Klager har til spørgsmål 2 'Hvilke sygdomme lider du af/hvilket sygdomstilfælde er sket' svaret *slidgigt og stenosis i lænden med revnet diskus kombineret med stressrelateret depression.*

På ansøgningen har klager til spørgsmål 18 'hvor stor var din indkomst pr. måned for øjeblikket og til spørgsmål 19 'hvor stor var din indkomst pr. måned før arbejdsudygtigheden' svaret 50.000,00 kr. før skat (**Bilag B**).

På baggrund af de foreliggende helbreds-mæssige oplysninger i sagen vurderede Skandia tilbage i 2010, at klager var berettiget til udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne (midlertidig) dersom klagers erhvervsevne var nedsat med 50%.

Ved brev af 28. juni 2010 meddelte Skandia klager, at han fortsat havde ret til udbetaling af tab af erhvervsevne (midlertidig). Selskabet lagde i deres vurdering vægt på klagers ryglidelse med behov for varige skånehensyn i forhold til rygbelastende arbejde (**Bilag C**).

I brevet af 28. juni 2010 oplyste Skandia også følgende:

'Sker der ændringer i din nuværende situation, skal du kontakte os. Dette kan eventuelt være, hvis du starter i fleksjob / revalidering, eller du bliver raskmeldt. Vi vil herefter se, om ændringen har betydning for, om du fortsat har ret til ydelse fra forsikringen.

Vær opmærksom på, at opfylder du ikke betingelserne for udbetaling i hele perioden, kan der blive tale om tilbagebetaling.'

Skandia henleder opmærksomheden på, at selskabet i deres udbetalingsbreve af ydelser ved tab af erhvervsevne til klager fortsat oplyste følgende:

I udbetalingsbrevet af 20. januar 2011 ...

I udbetalingsbrevet af 20. april 2012 og af 17. september 2014 ...

I udbetalingsbrevet af 11. november 2014 anførte Skandia:

'Derfor er din udbetaling midlertidig

Din forsikring dækker ved tab af din generelle erhvervsevne, som skal være nedsat med 50 %.

Vi har modtaget oplysninger fra dig og foretaget en økonomisk beregning. Det er vurderet, at din samlet Indtjening uden fleksjobstilskuddet er under 50 % af den indtjening du havde før sygdom og du derved opfylder de økonomiske betingelser.

Da du er i fleksjob i eget firma vil vi vurdere din erhvervsevne løbende. Næste opfølgning er foreløbig planlagt til om 2 år, men det kan ikke udelukkes, at vi skal følge op tidligere. Vi beklager ulejligheden.

Udbetalingen fortsætter

Du vil, så længe vi vurderer, du opfylder betingelserne, få udbetalt et månedligt beløb fra os.

Du skal opfylde betingelserne for udbetaling i hele udbetalingsperioden, ellers kan vi kræve, at du betaler pengene tilbage.'

I udbetalingsbrevet af 7. december 2016 anførte Skandia:

'Vi følger løbende op på din sag og kontakter dig igen senest om 3 år, altså i efteråret 2019.

Du skal opfylde betingelserne for udbetaling i hele udbetalingsperioden, ellers kan vi kræve, at pengene betales tilbage.

Se her, hvornår du skal kontakte os

Du skal kontakte os, hvis du:

- Genoptager dit arbejde, uanset timetallet

Ankenævnet for Forsikring

7.

95245

- Har en ændret indkomst. For eksempel hvis du tildeles førtidspension, kommer i et ressourceforløb/jobafklaringsforløb, mister dit fleksjob eller lignende
- Har ændringer i dit helbred'

Skandia henleder opmærksomheden på, at det fremgår af forsikringsbetingelserne, at der er tale om en vurdering af klagers nedsatte erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde i relation til, hvorvidt klager ikke længere er i stand til at tjene mere end halvdelen af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen bliver der også taget stilling til klagers nuværende tilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Det, at Skandia først i 2019 ser på klagers indtjeningsevne, ændrer imidlertid ikke på, at indtjeningskriteriet hele tiden har fremgået af forsikringsbetingelserne, ligesom der ikke er grundlag for at antage, at Skandia har fortabt muligheden for at gøre dette kriterie gældende.

Skandia påpeger, at der ikke er tale om at selskabet har tilkendt en varig udbetaling, som ikke kan ændres.

Skandia henleder endvidere opmærksomheden på, selskabet netop i alle breve til klager har skrevet, at klager skal opfylde betingelserne for at få udbetaling i hele udbetalingsperioden.

I udbetalingsbrevet af 11. november 2014 oplyser Skandia klager, at selskabet løbende følger op på klagers sag, og kontakter ham igen senest efter 3 år (efteråret 2019).

Skandia er derfor ikke enig i klagers argumentation om, at selskabet efter det almindelige obligationsretlige princip om passivitet, skulle have fortabt muligheden for at stoppe udbetalingen ved tab af erhvervsevne ved en fornyet vurdering.

Ligeledes medfører det faktum, at Skandia ikke tidligere har gjort indtjeningsevnen gældende ikke, at selskabet har fortabt muligheden for at se på klagers indtjening.

Skandia bemærker, at i og med selskabet ikke tidligere har set på klagers indtjeningsevne, har klager fået udbetaling i en periode på trods af at klager ikke har været berettiget til det.

Skandia henleder opmærksomheden på kendelsen i sagen 86.147, hvor nævnet ikke finder at kunne kritisere, at selskabet har ladet klagerens samlede indtægt, herunder overskuddet i klagerens virksomhed, indgå i grundlaget for erhvervsevnetabsberegningen. Herudover finder nævnet, at det forhold, at selskabet har ydet dækning i en periode, selvom selskabet eventuelt kunne have indhentet oplysninger om klagerens omsætning på et tidligere tidspunkt, ikke fører til et andet resultat.

Det fremgår af nedenstående mailkorrespondance, at klager i sin mail af 30. juli 2014 oplyste Skandia, at han alene var bestyrelsesmedlem, og møderne blev afholdt inden for hans arbejdstid hos [selskab A].

'Fra: [klageren]

Sendt: 30. juli 2014 12:23

Til: [medarbejder]

Ankenævnet for Forsikring

8.

95245

Emne: Re: SV: Fra Skandia

Jeg er bare bestyrelsesmedlem og møderne afholdes inden for min arbejdstid hos [selskab A]

...

Den 30/07/2014 kl. 09.44 skrev [medarbejder]

...

Nu lykkes det, så afventer jeg fleksjobsaftalen fra kommunen og en specifikation af flekstilskuddet fra dig.

Jeg kan se at du står registreret som direktion eller medlem af direktionen i 3 firmaer.

Måske du kan forklare mig om du har nogen arbejdsindsats i disse? Om du bare er bestyrelsesmedlem osv.'

...

Det fremgår følgende af udfyldte erklæring underskrevet af klager den 12. oktober 2016:

10	Hvis du har haft arbejde de sidste 2 år – ved siden af dit fleksjob?	☐ Ja, hvor meget har du tjent før skat kr..... årligt
	Eller har du selvstændig virksomhed?	☒ Ja JEG HAR EN HOLDING APS [holdingselskab 1] ☒ Nej

Af <https://datacvr.virk.dk/data/> den 25. maj 2020 fremgår følgende oplysninger på [holdingselskab 1]:

...

Formål

Selskabets formål er at eje anparter/aktier, formueadministration og hermed beslægtet virksomhed.

...

Det fremgår således, at klager har 100% ejerandel i selskabet [holdingselskab 1] (CVR.nr ...) som drives fra klagers bopæl, og virksomheden har ingen medarbejdere.

Virksomheden driver formueadministration.

Klager er direktør, hovedaktionær og reel ejer af virksomheden.

På <https://datacvr.virk.dk/data/> ses blandt andet årsregnskaberne for årene 2012- 2019 for [holdingselskab 1] (**Bilag D**) hvor følgende omsætningsaktiver og egenkapital fremgår:

2012: Omsætningsaktiver kr. 2.182.223 egenkapital kr. 4.825.504

2013: Omsætningsaktiver kr. 2.885.186, egenkapital kr. 5.979.112

2014: Omsætningsaktiver kr. 3.631.589, egenkapital kr. 6.946.755

2015: Omsætningsaktiver kr. 3.574.943, egenkapital kr. 8.438.712

2016: Omsætningsaktiver kr. 9.515.699, egenkapital kr. 9.496.606

2017: Omsætningsaktiver kr. 9.524.831, egenkapital kr. 9.484.194

2018: Omsætningsaktiver kr. 9.220.112, egenkapital kr. 9.199,847

2019: Omsætningsaktiver kr. 9.054.542, egenkapital kr. 8.901.243

Klagers løn udgjorde på tidspunktet for klagers ansøgning om ydelser ved sygdom underskrevet den 1. marts 2010 kr. 50.000,00 og klagers årsløn udgjorde dermed kr. 600.000,00.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i deres vejledning 5. udgave (december 2013) vedrørende opregulering af årsløn, blandt andet angivet følgende beregningsmodel:

Maksimalårsløn for det år der skal opreguleres til

Maksimalårsløn for det år der skal opreguleres fra X indtægt

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at maksimalårslønnen i 2010 var kr. 451.000,00 og i 2019 var den kr. 539.000,00.

...

I oktober 2016 modtog Skandia årsopgørelserne for 2013, 2014 og 2015 (**Bilag E**).

Skandia har endvidere også efterfølgende modtaget årsopgørelserne for 2011,2012, 2017,2018 og 2019 (**Bilag E**).

Det fremgår af årsopgørelserne, at klager har udbetalt mellem 200.000,00 og 850.000,00 fra sit personligt ejede holdingselskab [holdingselskab 1] til sig selv:

2012: kr. 410.000,00

2013: kr. 209.000,00

2014: kr. 382.000,00

2015: kr. 290.000,00

2017: kr. 191.000,00

2018: kr. 200.000,00

2019: kr. 850.000,00

Skandia skal fortsat henlede opmærksomheden på, at selve indtjeningsevnen er en konkret vurdering hvori der både indgår klagers evne til at tjene penge (indtjeningsevnen) og evnen til at arbejde. Hvis indtjeningsevnen er tilstede med mere end 50%, er erhvervsevnen ikke nedsat i dækningsberettiget grad. Dette gør sig gældende uanset antallet af arbejdstimer klager fysisk/faktisk kan præstere.

Det er således ikke afgørende for Skandias vurdering hvor mange timer klager har præsteret i [holdingselskab 1].

I klagers tilfælde vil opreguleringen af klagers løn årene fra 2012 – 2019 se således ud:

	Opreguleret årsløn	Økonomisk tab af erhvervsevne på 50%
2012	Kr. 630.598,00	Kr. 315.299,00
2013	Kr. 641.241,00	Kr. 320.620,00
2014	Kr. 653.215,00	Kr. 326.607,00
2015	Kr. 662.527,00	Kr. 331.263,00
2017	Kr. 671.840,00	Kr. 343.237,00
2018	Kr. 701.108,00	Kr. 350.000,00
2019	Kr. 717.073,00	Kr. 358.536,00

Ankenævnet for Forsikring

10.

95245

Skandia henleder opmærksomheden på, at klagers månedsløn hos [selskab A/arbejdsgiver] udgør kr. 34.300,00, og hvor 2/3 består af kommunalt tilskud.

Klagers løn for udført arbejde udgør derfor kr. 11.433,33 pr. måned, og årslønnen udgør dermed 137.200,00.

Det er Skandias vurdering, at klagers samlede indtægt ikke var eller er nedsat med 50%, dersom klagers samlede indtægt i årene 2012-2019 var som følgende:

2012:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 410.000,00 i alt kr. 547.000,00.

2013:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 209.000,00 i alt kr. 346.200,00.

2014:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 382.000,00 i alt kr. 519.200,00.

2015:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 290.000,00 i alt kr. 427.200,00.

2017:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 191.000,00 i alt kr. 328.000,00.

2018:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 200.000,00 i alt kr. 337.200,00.

2019:

Indtægt fra [selskab A/arbejdsgiver] 137.200 kr. + indtægt fra [holdingselskab 1] kr. 850.000,00 i alt kr. 987.200,00.

Skandia henleder opmærksomheden på, at klager endvidere i 2017 havde omsætningsaktiver på kr. 9.524.831 og en egenkapital på kr. 9.484.194, i 2018 var der omsætningsaktiver for kr. 9.220.112 og en egenkapital kr. 9.199.847, og i 2019 var der omsætningsaktiver for kr. 9.054.542 og egenkapital kr. 8.901.243.

Klager har siden 2012 næsten fordoblet egenkapitalen i [holdingselskab 1], og hans omsætningsaktiver er steget fra 2 mio. kr. (afrundet) til 9 mio. kr. (afrundet).

Klagers indtjeningssevne er derfor steget betydeligt fra 2012 – 2019.

Ankenævnet for Forsikring

11.

95245

Der fremgår følgende af årsrapporten 2019 for [holdingselskab 1]:

Overført resultat, primo	8.969.847	9.204
Årets resultat	551.396	-84
Foreslået udbytte	-1.240.000	-150
Overført resultat ultimo	8.281.243	8.970
Forslag til udbytte for regnskabsåret primo	150.000	200
Foreslået udbytte	540.000	150
Ekstraordinært udbytte	700.000	0
Udloddet udbytte	-150.000	-200
Udloddet ekstraordinært udbytte	-700.000	0
Forslag til udbytte for regnskabsåret ultimo	540.000	150
EGENKAPITAL	8.901.243	9.200

Skandia bemærker, at klagers samlede udbytte beløber sig til 1.390.000,00.

Differencen mellem klagers egenkapital 2018 og 2019 udgør kr. 298.757,00.

Nedgangen i egenkapitalen på de kr. 298.757,00 fratrækkes det samlede udbytte på de kr. 1.390.000,00 og derved udgør overskuddet for 2019 i [holdingselskab 1] 1.091.243,00.

I 2019 udgør klagers omsætningsaktiver kr. 9.054.542 og egenkapitalen kr. 8.901.243.

Som nævnt ovenstående udbetalte klager i 2019 kr. 850.000,00 til sig selv.

Klagers samlede årsindtægt for 2019 udgør derved kr. 987.200,00 (kr. 137.200,00 i løn fra [virksomhed] + kr. 850.000,00).

Klagers løn udgør ved en opregulering til 2019-niveau kr. 717.073,00.

Skandia henleder opmærksomheden på, at dersom klager skulle opfylde forsikringsbetingelserne for udbetaling ved tab af erhvervsevne i 2019, skulle klagers samlede indtægt være nedsat til kr. 358.536,00 eller derunder.

Dersom klagers samlede indtægt for 2019 udgør kr. 987.200,00 er klagers indtjeningssevne langt fra reduceret med 50%.

Skandia bemærker kendelsen i sag nr. 92.901, hvor nævnet ikke finder at kritisere, at selskabet har vurderet forsikredes indtægt efter totalindkomstprincippet og medtaget indtægterne fra forsikredes personligt ejede holdingselskab (hvor forsikrede også bestred direktørposten) i deres vurdering af erhvervsevnetab.

Skandia fastholder, at klagers indtjeningssevne ikke er reduceret med 50%, og klagers erhvervsevne er dermed ikke nedsat i dækningsberettiget grad.

Skandia fastholder, at dette også gør sig gældende uanset antallet af arbejdstimer klager fysisk/faktisk præsterer i hans virksomhed [holdingselskab 1].

Skandia bemærker endvidere, at klagers indtjeningssevne som minimum siden 2012 kan konstateres at have været af et sådan omfang, at han ud fra det økonomiske kriterie i forsikringsbetingelserne, ikke har været berettiget til udbetalinger, idet klagers indtjeningssevne ikke har kunne anses for reduceret i dækningsberettiget omfang.

Skandia bemærker, at det ifølge selskabets vurdering ikke fører til et andet resultat, at klager har oplyst, at investeringerne foregår gennem en bankforbindelse.

Skandia henleder opmærksomheden på kendelsen i sag 87.292, hvor nævnet ikke finder at kunne kritisere, at selskabet har ladet klagerens samlede indtægt, herunder overskuddet i klagers virksomhed, indgå i grundlaget for vurderingen af erhvervsevnetabet, samt kendelsen i sag nr. 92901 hvor nævnet ikke finder at kritisere, at selskabet har vurderet forsikredes indtægt efter totalindkomstprincippet og medtaget indtægterne fra forsikredes personligt ejede holdingselskab (hvor forsikrede også bestred direktørposten) i deres vurdering af erhvervsevnetab.

Skandia bemærker endvidere, at Skandias udbetaling af erhvervsevnetabsdækning ikke har karakter af kulance uagtet, at Skandia i 2016 modtog årsopgørelserne for 2013, 2014 og 2015.

Konklusion

Skandia fastholder, at klagers samlede indtægt efter totalindkomstprincippet (klagers løn samt klagers indtægt fra [holdingselskab1]) medfører, at klagers indtjeningssevne ikke er nedsat med 50%.

Dertil skal Skandia bemærke, at klager kan arbejde 15 timer ugentligt i sit flexjob, og har formået at opretholde dette timeantal siden 2015.

Skandia henleder opmærksomheden på, at Skandias udbetaling af erhvervsevnetabsdækning ikke har karakter af kulance uagtet, at Skandia havde modtaget årsopgørelserne for 2013, 2014 og 2015 fra klager tilbage i 2016.

Skandia henleder opmærksomheden på kendelsen i sag 87.292, hvor nævnet ikke finder at kunne kritisere, at selskabet har ladet klagerens samlede indtægt, herunder overskuddet i klagers virksomhed, indgå i grundlaget for vurderingen af erhvervsevnetabet, samt kendelsen i sag nr. 92.901 hvor nævnet ikke finder at kritisere, at selskabet har vurderet forsikredes indtægt efter totalindkomstprincippet og medtaget indtægterne fra forsikredes personligt ejede holdingselskab (hvor forsikrede også bestred direktørposten) i deres vurdering af erhvervsevnetab.

Skandia er fortsat ikke enig i klagers argumentation om, at selskabet efter det almindelige obligationsretlige princip om passivitet, skulle have fortabt muligheden for at stoppe udbetalingen ved tab af erhvervsevne ved en fornyet vurdering.

Det, at Skandia først i 2019 ser på klagers indtjeningssevne, ændrer imidlertid ikke på, at indtjeningskriteriet hele tiden har fremgået af forsikringsbetingelserne, ligesom der ikke er grundlag for at antage, at Skandia har fortabt muligheden for at gøre dette kriterie gældende.

Skandia henleder endvidere opmærksomheden på, selskabet netop i alle breve til klager har skrevet, at klager skal opfylde betingelserne for at få udbetaling i hele udbetalingsperioden.

Skandia fastholder, at selskabet efter det almindelige obligationsretlige princip om passivitet ikke har fortabt muligheden for at stoppe udbetalingen ved tab af erhvervsevne ved en fornyet vurdering.

Ligeledes medfører det faktum, at Skandia ikke tidligere har gjort indtjeningsevnen gældende ikke, at selskabet har fortabt muligheden for at se på klagers indtjening.

Skandia bemærker fortsat, at i og med selskabet ikke tidligere har set på klagers indtjeningsevne, har klager fået udbetaling i en periode på trods af, at klager ikke har været berettiget til det.

Skandia henleder opmærksomheden på kendelsen i sagen 86.147, hvor nævnet ikke finder at kunne kritisere, at selskabet har ladet klagerens samlede indtægt, herunder overskuddet i klagerens virksomhed, indgå i grundlaget for erhvervsevnetabsberegningen. Herudover finder nævnet, at det forhold, at selskabet har ydet dækning i en periode, selvom selskabet eventuelt kunne have indhentet oplysninger om klagerens omsætning på et tidligere tidspunkt, ikke fører til et andet resultat."

Klagerens advokat har i brev af 6/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Med henvisning til vilkårsuddrag fra Skandias brev (side 2) er det korrekt, at det for sagen afgørende fortsat er, hvad klager er i stand til at 'tjene'.

Det fremgår tydeligst af Skandias opstillinger af indtægt, at klagers indtægt (side 10) alene består af udbetalingen fra [selskab A] på kr. 137.200 (den i flex-jobstilknytningen anerkendte løn). Restbeløb fra opstillingen side 10 omhandler udelukkende 'indtægt fra [holdingselskab 1]', dvs. de gennem årene løbende hævede udbytter fra det passive selskab.

Selskabet ejer værdipapirer, og udbyttet (selskabets indtjening) er helt og holdent at sammenholde med rentetilskrivning på en bankkonto, hvor kontoejer beslutter, hvor mange penge man vil hæve af sin formue.

Konklusionen ved at give Skandia medhold vil således fortsat være, at besiddelse af en formue betyder, at man ikke kan modtage den forsikringsydelse, man har betalt for.

For at undgå forvirring omkring de 2 i sagen nævnte selskaber skal følgende tydeliggøres hvad angår:

[Selskab A]:

Som anført øverst side 6 i Skandias brev er det korrekt, at klager *tidligere* bestred en bestyrelsespost i dette selskab.

[Selskab A] er og var selskabet, der tegnede forsikringen hos indklagede, og det var her erhvervsaktiviteten foregik.

Grundet de helt ubestridte helbredsgener hos klager, kunne klager dog ikke opretholde hverken sin arbejdsindsats eller sine ejeropgaver i [selskab A], hvorfor han både i – i foråret 2017 – var nødt til (til sine medejere) at sælge sin ejerandel på 24% og forud herfor var udtrådt af selskabets ledelse.

Som **bilag 14** vedlægges udskrift fra Erhvervsstyrelsen, der bekræfter dette (udtrådt af bestyrelsen pr. 15.4.2016).

Siden april 2016 har klager ikke (ud over fleksjob-tilknytningen) varetaget opgaver i nogen virksomhed eller noget selskab, der har egentlig erhvervsmæssig aktivitet. Andre ejere af [selskab A] opnår via ejerskabet værdien af selskabets resultater. Klager har i mange år alene været (begrænset) lønmodtager i et fleksjob med få timers arbejde.

Klager har alene – i stedet for en bankkonto med kontanter – haft sin formue stående i anparts-selskabet [holdingselskab 1], hvorfra han (i samråd med revisor) har hævet årlige beløb, hvilket er sket i form af udbytter. Derved har han hævet beløb til privatforbrug, der enten består i gevinst fra værdipapirer eller brug af basisformuen. Der henvises på ny til klagebrevet.

Helbredssituationen:

Uagtet det forhold, at Skandia ikke henviser hertil i sin standsning af de løbende forsikringsydelser, skal det oplyses, at klagers helbredsmæssige situation beklageligvis ikke er bedret gennem årene. Den er forværret.

Som **bilag 15** vedlægges for fuldstændighedens skyld en meddelelse/afgørelse fra [kommune] af 10.12.2019 om, at klages timetal i fleksjob 'som led i skånehensyn og af helbredsmæssige årsager' er reduceret fra 16 timer til 12 timer.

De af Skandia påberåbte kendelser:

Af *kendelse 92.901* fremgår tydeligt, at det selskab hvorfra der blev hævet beløb havde egentlig erhvervsmæssig aktivitet ('3-6 mand ansat i selskabet'). Der var altså tale om, at den erhvervsmæssige aktivitet fortsatte i det selskab, hvor pågældende tidligere også havde sin erhvervsmæssige aktivitet og havde hævet løn.

[Holdingselskab 1] har ingen erhvervsmæssig aktivitet (og har aldrig haft det) men indeholder alene passiv formueplacering.

Af *kendelse 87.292* fremgår med lignende tydelighed, at der var tale om en (videreført) personligt drevet tandlægevirksomhed, hvor der altså var en vedvarende indtægt i form af egentlig erhvervsmæssig aktivitet.

Igen er ej heller denne afgørelse derfor på nogen vis sammenlignelig med formueplaceringen i [holdingselskab 1].

Kendelse 86.147 ses at beskrive en lignende situation med en tandlæge, der fortsætter med at arbejde i egen tandklinik (og dermed selv er med til at oparbejde virksomhedsoverskuddet på den ene eller anden vis).

Konklusion:

Klagen fastholdes i det hele.

Såfremt Skandia får medhold, vil det være ensbetydende med, at personer med indtægt fra formue ikke kan modtage ydelser fra en ordning som aktuelt; fordi begrebet 'tjene' udvides til at omfatte andet end indtægt genereret via en aktiv arbejdsindsats (som man bevisligt ikke kan udføre grundet helbredstilstanden)."

Selskabet har i brev af 22/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet skal bemærke, at nedsættelsen af klagers timeantal i flexjobbet ved [selskab A] fra 16 timer til 12 timer jf. [advokats] Bilag 1[5] (brev fra [kommune] dateret den 10. december 2019) ikke ændrer på selskabets vurdering, at klagers indtjeningssevne ikke er nedsat med 50% eller derover.

Skandia henleder fortsat opmærksomheden på, at selve indtjeningssevnen er en konkret vurdering, hvori der både indgår klagers evne til at tjene penge (indtjeningssevnen) og evnen til at arbejde. Hvis indtjeningssevnen er tilstede med mere end 50%, er erhvervsevnen ikke nedsat i dækningsberettiget grad. Dette gør sig gældende uanset antallet af arbejdstimer klager fysisk/faktisk kan præstere.

Det er forsat Skandias opfattelse, at kendelserne nr. 87.292, 86.147 og 92.901, er sammenlignelige med klagers sag i relation til det økonomiske kriterium, hvor nævnet ikke fandt at kritisere, at selskaberne havde vurderet forsikredes samlede indtægt/ indtjeningssevne efter totalindkomstprincippet, hvor både forsikredes overskud og/eller udbytte indgik i grundlaget for erhvervsevnetabsberegningen.

I kendelse 92.901 handlede sagen om stop af udbetaling af ydelser ved tab af erhvervsevne, hvor forsikrede var ansat i fleksjob i egen virksomhed. Ifølge forsikrede var han alene i stand til at arbejde 6-12 timer pr. uge i egen virksomhed med administration og kontorarbejde.

...

Skandia fastholder, at klagers samlede indtægt efter totalindkomstprincippet (klagers indtægt fra [selskab A] samt klagers indtægt fra [holdingselskab 1]) medfører, at klagers indtjeningssevne ikke er nedsat med 50% eller derover.

Hvis indtjeningssevnen er tilstede med mere end 50%, er erhvervsevnen ikke nedsat i dækningsberettiget grad."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 12/8 2020, hvori det bl.a. er anført:

"Primært for at undgå misforståelser og forkerte sammenligninger med tidligere ankenævnssager/ praksis skal følgende gentages/oplyses om de i indlægget på ny nævnte selskaber:

- [Selskab A] er den virksomhed, hvor klager har flex-jobstilknytning. Klager har ingen ejerandel i denne virksomhed.
- [Holdingselskab 1] er klagers private selskab med passiv værdipapirplacering (formue), og det er udbytte herfra, der har været basis for Skandias ændrede holdning/ standsning at forsikringsydelse.

Kendelse 92.901 omhandler – i modsætning til nærværende klagesag- et selskab, hvor forsikrede både kunne fordele mellem løn og udbytte i eget virksomhedsmæssigt aktive selskab med ansatte samt i et ejerselskab (holding), hvortil der kunne overføres overskud. Derfor er sagerne helt forskellige."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af klagerens mail af 19/11 2019 til selskabet fremgår det bl.a.:

"1. Jeg driver ikke virksomhed fra min adresse, min selskab er et holdingselskab og har ingen aktivitet, jeg betaler min bank til at forvalte formuen og min revisor klarer alt myndighedskontakt bl.a. mht. selskabsbeskatning mm. Så jeg bruger ikke tid på det og har uddelegeret min ansvar til professionelle som jeg betale for deres ydelser.

2. Jeg beslutter ikke hvilke aktiver der investeres i det gør [bank], jeg har en privat banking aftale og de investere min formue i obligationer og aktie ud fra den investeringsprofil jeg har valgt 'Stabil'

3. Virksomhed har ikke skabt overskud i 2018 men en underskud på ca. 85.000 kr.

...

En ting som i slet ikke har vurderet er at jeg var nemlig nødt til at sælge min anpart i en virksomhed i 2016 fordi min erhvervsevne var så nedsat at jeg ikke kunne klare at være i bestyrelsen mere, siden har den virksomhed haft ca. 4-5 millioner i overskud hvert år, og står faktisk over for en evt. salg umiddelbart vil jeg mene at det har jeg mistet ca. 10M kr. på pga. erhvervsevnetab."

Af en mail af 5/12 2019 fra klagerens revisor til klageren fremgår det bl.a.:

"Jeg er enig med dig og advokat at det er en helt forkert afgørelse. At du har passiv investering i dit holdingselskab og nogle år tjener penge og andre år taber penge har intet med sin arbejdsevne og arbejdsindkomst at gøre. Det de jo siger er 'spis din tidligere optjente formue så ser vi på det igen'

Nonsens i min optik.

Det er korrekt at du principielt kan give dig selv den løn du vil have, men du kan med skattemæssige briller ikke hæve en større løn end din arbejdsindsats berettiger (armslængde). Du kan med andre ord ikke bare give dig selv den løn du vil.

Du har givet bank fuldmagt til at agere på selskabets vegne investeringsmæssigt og har intet med driften at gøre. Der er tale om passiv investering (modsat aktiv). Afkast er forrentning af formue og ikke løn. Hvis midler havde ligget i privat regi ville de formentlig ikke have haft den holdning."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3.3 Invaliditet

Hvis det er anført i Opsparings- og forsikringsoversigten, er der ret til udbetaling af forsikringsdækning og 'fritagelse for indbetaling' i tilfælde af at forsikrede mister sin erhvervsevne som følge af sygdom eller ulykkestilfælde.

Hvis forsikringstageren har fået ret til 'fritagelse for indbetaling', sikrer Skandia at opsparingen hver måned forøges med det aftalte beløb. Samtidig opretholdes forsikringsdækningen som om indbetalingen var fortsat.

I det følgende er udbetaling af ydelser og 'fritagelse for indbetaling' under et benævnt 'invalidedydelser'.

Hvis forsikringen er oprettet i forbindelse med en firmapensionsaftale, såvel obligatorisk som frivillig, kan det være aftalt at arbejdsgiveren har ret til udbetalingen, så længe der udbetales løn fra arbejdsgiveren.

Tab af erhvervsevnen indebærer at forsikrede på grund af sygdom eller ulykkestilfælde ikke længere er i stand til at tjene mere end enten $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen tager Skandia hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Det er i 'Opsparings- og forsikringsoversigten' anført i hvilken grad erhvervsevnen skal være nedsat for at der er ret til invalidedydelser.

Forsikrede skal overholde lægelige råd og anvisninger som med rimelig sikkerhed kan indebære at han eller hun genvinder en betragtelig del af erhvervsevnen.

...

3.4

Vurdering

Skandia kan til enhver tid kræve dokumentation for at forsikrede opfylder betingelserne for at få invalidedydelser udbetalt. Skandia foretager altid sin egen vurdering af forsikredes erhvervsevnetab.

Skandia kan gøre udbetalingen betinget af, at forsikrede søger lægelig behandling, omskoling, genoptræning eller uddannelse for at genvinde erhvervsevnen."

Nævnet udtaler:

Klageren, der er født i 1960'erne, har siden 2010 fået udbetaling for nedsat erhvervsevne på mindst 50 % på grund af sygdom. Han blev ansat i et fleksjob i 2010 og har gennem årene hævet udbytte fra et holdingselskab, som han ejer 100 %. Han klager over, at selskabet har standset udbetalingen af ydelser fra den 1/12 2019, idet selskabet blev opmærksom på, at han drev selvstændig virksomhed. Det er selskabets opfattelse, at klagerens indtjeningsevne ikke er nedsat med 50 %.

Klageren har gjort gældende, at hans erhvervsevne fortsat er nedsat i dækningsberettigende grad. Han har anført, at han har fleksjobtilknytning til en virksomhed, som han ikke har ejerandele i, idet han solgte sin andel i virksomheden i foråret 2017, og at hans holdingselskab, som han får udbytte fra, alene har passiv kapitalanbringelse. Der er ingen aktivitet i selskabet ud over passiv formueforvaltning, som forvaltes af en bank.

Han har videre anført, at udbytte skattemæssigt eller civilretligt ikke kan kvalificeres som løn, og at såfremt selskabet får medhold, "vil det være ensbetydende med, at personer med indtægt fra formue ikke kan modtage ydelser fra en ordning som aktuelt; fordi begrebet 'tjene' udvides til at omfatte andet end indtægt genereret via en aktiv arbejdsindsats (som man beviseligt ikke kan udføre grundet helbredstilstanden)".

Han har også anført, at selskabet senest i 2014 og 2016 blev orienteret om hans holdingselskab, og at selskabet på grund af passivitet har fortabt en eventuel ret til at ophøre med udbetaling af ydelser.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har anført, at klagerens samlede indtægt efter totalindkomstprincippet – klagerens løn samt klagerens indtægt fra sit holdingselskab – medfører, at hans indtjeningssevne ikke er nedsat med 50 %. Selskabet har videre anført, at udbetaling af erhvervsevnetabsdækning ikke har haft præg af kulance, og at selskabet ikke ved passivitet har fortabt muligheden for at stoppe udbetalingen ved en fornyet vurdering. Selskabet har henvist til, at det ved sine tilbagevendende vurderinger af erhvervsevnetabet i alle brevene til klageren har skrevet, at han skal opfylde alle betingelserne for at få udbetaling.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3.3. fremgår det, at tab af erhvervsevnen indebærer at forsikrede på grund af sygdom eller ulykkestilfælde ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/2 eller 1/3 af hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen tager selskabet hensyn til forsikredes nuvæ-

rende tilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse. Klagerens forsikring omfatter løbende erhvervsevnetabsydelser og præmiefritagelse ved et erhvervsevnetab på mindst halvdelen.

Nævnet lægger til grund, at klagerens helbredsmæssige forhold på grund af sygdom er af en sådan karakter, at han ikke i andre relevante jobfunktioner vil være i stand til at tjene mere end halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. Dette er ikke bestridt af selskabet. Henset til størrelsen af klagerens lønindkomst og udbyttet fra hans holdingselskab i 2019 er det afgørende, om udbyttebetalingen skal medregnes til hans indtjening, idet han i så fald tjener for meget til at være berettiget til forsikringsdækning.

Østre Landsret har – i sag B-2036-15, der er gengivet på side 31-35 i nævnets årsberetning 2019, og som vedrørte en tilsvarende problemstilling – udtalt, "at indtægter, der kan henføres til investeringer og udbytte som ejer ikke kan anses som relevante efter forsikringsaftalens § 3". I sag B-2036-15 indeholdt forsikringsaftalens § 3 en definition på erhvervstab, som i det væsentlige er den samme som i nærværende sag. I sag B-2036-15 var sikrede ejer af en virksomhed, hvor sikrede efter en ulykke fortsat udførte opgaver, men nu kun af administrativ karakter.

På den baggrund finder nævnet i nærværende sag, at der ved begrebet "tjene" i forsikringsbetingelsernes forstand må forstås al faktisk arbejdsrelateret indtjening. Det betyder, at indtægter – der kan henføres til investeringer og udbytte som ejer – ikke kan anses som relevante efter forsikringsbetingelserne. Det må bero på en konkret vurdering, om klagerens indtægter kan henføres til investeringer og udbytte som ejer, eller om de kan henføres til faktisk arbejdsrelateret indtjening. Nævnet henviser til sagerne 94265, 94223, 93725 og 94389, der er afgjort efter ovennævnte landsretsdom.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens udbytte fra holdingselskabet, som han ejer 100 %, ikke kan betragtes som faktisk arbejdsrelateret indtjening.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens holdingselskab er rammen for en passiv kapitalanbringelse, hvor klageren via sin bank foretager privat investering af sin formue. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at klageren arbejder i et fleksjob i et andet selskab, som han ikke har ejerandele i. Nævnet har også lagt vægt på, at der ingen selskabsretlig forbindelse er mellem klagerens holdingselskab og det selskab, hvor han er ansat, og at hans arbejdsindsats hos det selskab, hvor han er ansat, ikke har indflydelse på det udbytte, som han får udbetalt i sit holdingselskab.

Nævnet finder herefter, at selskabet skal anerkende, at klageren er berettiget til forsikringsdækning for erhvervsevnetab efter den 1/12 2019.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at sikrede kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Det følger af nævnets vedtægter § 23, stk. 3, at ingen af parterne betaler omkostninger ved tvistløsningsbehandlingen til den anden part.

Klageren har været repræsenteret ved advokat før og under sagens indbringelse for nævnet. Advokaten har i brev af 2/12 2019 til selskabet blandt anført, at "For en god ordens skyld bemærker jeg, at [selskabet] efter reglerne i forsikrings- og pensionslovgivningen er forpligtet til at dække min klients rimelige og nødvendige advokatomkostninger".

Nævnet finder, at selskabet skal dække klagerens rimelige udgift til advokat for arbejde med sagen forud for indgivelse af klagen til nævnet. Nævnet forudsætter i mangel af nærmere oplysninger herom, at selskabet, klageren og klagerens advokat vil træffe aftale om dette.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Ankenævnet for Forsikring

21.

95245

Selskabet, Skandia Link Livsforsikring A/S, skal anerkende, at klageren er berettiget til forsikringsdækning for erhvervsevnetab efter den 1/12 2019. Selskabet skal dække klagerens rimelige udgift til advokat for arbejde med sagen forud for indgivelse af klagen til nævnet. Allerede forfaldne ydelser forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24. Beløbet til dækning af advokatbi-stand skal forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24 fra 14 dage efter det tidspunkt, hvor selskabet har modtaget dokumentation for den afholdte udgift.

Klagegebyret tilbagebetales.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings'.

Peter Thønnings